

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
ומי גזרינן קטנה משום גדולה?										ז			לה.	
אם היו קטנות שאינן ראיות לילד - מחזירין אותן מיד	והתנן:									ז		◊	לה.	
הוראת שעה היתה.	רב גידל אמר רב:									!			לה.	
מכלל דהוא?										ז			לה.	
אלא כהוראת שעה היתה, וחילוף לא שכיח.										!		◊	לה.	
כולן צריכות להמתין שלשה חדשים, חוץ מגיורת ומשחררת גדולה	לישנא אחרינא אמרי לה, אמר שמואל:											■ ◊	לה.	
אבל קטנה בת ישראל - אינה צריכה להמתין ג' חדשים.												■ ◊	לה.	
במאי?												^	לה.	
אי במיאון												!	לה.	
האמרה שמואל חדא זימנא												ז	לה.	
אי בגט												!	לה.	
הא קאמר שמואל דבעיא												ז	לה.	
מיאנה בו - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, נתן לה גט - צריכה להמתין שלשה חדשים	דאמר שמואל:											■ ז	לה.	
אלא בזנות, וזנות בקטנה לא שכיח.												!	◊	לה.
גיורת ומשחררת דשכיח בהו זנות, ליגזור												ז	◊	לה.
הוא דאמר כרבי יוסי												!	לה.	
הגיורת והשבויה והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנתחררו - צריכות להמתין ג' חדשים, דברי רבי יהודה	דנתיא: [רבי יהודה]											■ !	◊	לה.
מתיר ליארס ולינשא מיד.	רבי יוסי:											■ !	◊	לה.
מ"ט דרבי יוסי? קסבר: אשה מזנה משמשת במוך, כדי שלא תתעבר.	רבה:											■	◊	לה.
בשלמא גיורת, כיון דדעתה לאיגורי מנטרה נפשה, כדי להבחין בין זרע שנורע בקדושה ובין זרע שנורע שלא בקדושה, שבויה ושפחה נמי, דשמעי ממרייהו ומנטרי נפשייהו, אלא יוצאת בשן ועין - היכי משכחת לה?	א"ל אביי:											ז	◊	לה.
וכי תימא, כל דממילא מודה ר' יוסי												!	לה.	
אנוסה ומפותרה - צריכה להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	והתנן: [רבי יהודה]											■ ◊	לה.	
מתיר ליארס ולינשא מיד	רבי יוסי:											■ ◊	לה.	
אשה מזנה מתהפכת, שלא תתעבר.	אלא אמר אביי:											!	◊	לה.
ואידך?												ז	לה.	
חיישינן שמא לא נתהפכה יפה יפה.	[רבי יהודה]											!	◊	לה.
ואם היו כהנות כו'.													■ ◊	לה.
כהנות אין, ישראלית לא?												ז	לה.	
אימא: אם היו נשי כהנים.													■ ◊	לה.
נשי כהנים אין, נשי ישראלים לא?												ז	לה.	

<p>אשת ישראל שנאנסה, אף על פי שמותרת לבעלה - פסולה לכהונה</p>	<p>והאמר רב עמרם: הא מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין:</p>						<p>ג</p>	<p>◊</p>	<p>לה.</p>
<p>הכי קאמר: אם היו כהנות נשואות לישראל - - נפסלו מן התרומה דבי נשייהו.</p>	<p>רבא:</p>							<p>◊</p>	<p>לה.</p>
<p>הדרן עלך ארבעה אחין</p>								<p>◊</p>	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
החולץ ליבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה, בזמן שהולד של קיימא - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה, אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה.											■
הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה, בזמן שהולד של קיימא - יוציא, והייבין בקרבן, ואם אין ולד של קיימא - יקיים.											■
ספק בן תשעה לראשון, ספק בן שבעה לאחרון - יוציא, והולד כשר, והייבין באשם תלוי.											■
החולץ למעוברת והפילה - רבי יוחנן אמר: אינה צריכה חליצה מן האחין	איתמר: [ר' יוחנן]										◆ ■ ◇
צריכה חליצה מן האחין.	ר"ל:										◆ ■ ◇
א"צ חליצה מן האחין, חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה	ר' יוחנן:										◆ ■ ◇
צריכה חליצה מן האחין, חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה.	ר"ל:										◆ ■ ◇
במאי קמפלגי?									א		
איבעית אימא: קרא, ואיבעית אימא: סברא.									!		◇
איבעית אימא קרא									!		
(דברים כ"ה) וכן אין לו אמר רחמנא, והא לית ליה	רבי יוחנן סבר:								◆ ■ !		
וכן אין לו, עיין עליו	ר"ל סבר:								◆ ■ !		
ואיבעית אימא סברא									!		
אם יבא אליה ויאמר דהא דאיברא מפולי מפלה, מי לאו בת חליצה ויבוס היא? השתא נמי תגלי מילתא למפרע	רבי יוחנן סבר:								◆ ■ !		
תגלי מילתא למפרע לא אמרינן.	ר"ל אמר:								◆ ■ !		
אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:								■		◇
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת שמה חליצה, משום הכי פסלה, אלא לדידך דאמרת: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, אמאי פסלה מן הכהונה?									⚡		
מדרבנן, ולחומרא בעלמא.	א"ל: [ר"ל]								!		
אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה	א"ד, איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן:								■		◇
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, היינו דקתני פסלה מן הכהונה לחומרא, ולא קתני אינה צריכה חליצה מן האחין, אלא לדידך, אינה צריכה חליצה מן האחין מיבעי ליה									⚡		
אין הכי נמי, ואידי דתנא רישא לא פסלה, תנא סיפא פסלה.	א"ל: [ר' יוחנן]								!		◇
אין הולד של קיימא - יקיים	איתיביה רבי יוחנן לר"ל:								■		◇
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה, משום הכי קתני יקיים, אלא לדידך דאמרת: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, יחזור ויבעול ויקיים מיבעי ליה									⚡		
מאי יקיים? יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי בלאו הכי.	[ר"ל]								!		◇
אין הולד של קיימא - יקיים	א"ד, איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:								■		◇
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, היינו דקתני יקיים, יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי בלאו הכי, אלא לדידך, רצה יוציא, רצה יקיים מיבעי ליה									⚡		
אה"נ, אידי דתנא רישא יוציא, תנא נמי סיפא יקיים.	[ר' יוחנן]								!		◇
הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא ולד בן קיימא	מיתיבי:								■		◇
אדרבה, כי הוי הולד בן קיימא מיפטר צרתה									⚡	⚡	
אלא אימא: שמא לא יהא הולד בן קיימא									!	⚡	
ואי ס"ד ביאת מעוברת שמה ביאה, אמאי לא תנשא צרתה תיפטר בביאה של חבירתה									⚡		
בביאה - כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה, כי פליגי - בחליצה	אביי:								!		◇

חליצת מעוברת שמה חליצה, ביאת מעוברת לא שמה ביאה	רבי יוחנן סבר:	◆	■	!						◇	לה:
ביאת מעוברת לא שמה ביאה, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה.	ר"ל סבר:	◆	■	!						◇	לה:
מה נפשך? אי ביאת מעוברת שמה ביאה - חליצת מעוברת שמה חליצה, ואי ביאת מעוברת לא שמה ביאה - חליצת מעוברת נמי לא שמה חליצה, דהא קי"ל דכל העולה ליבום - עולה לחליצה, וכל שאין עולה ליבום - אינו עולה לחליצה	אמר ליה רבא:		⚡								לה: